

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/567/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2713208620
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Valentová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2713208620.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Martina Valentová a členov senátu: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Daniel Ilavský, v právnej veci navrhovateľa: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpenému spoločnosťou: JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, proti odporcovi: Z. G., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. XX, o zaplatenie 1 308,82 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Skalica, č.k. 5C/23/2014-33 zo dňa 11.9.2014, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd návrh navrhovateľa zamietol a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 2 písm. a), b), § 4 ods. 1, 2, 3 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, 52 ods. 1, 2, § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Súd vychádzal zo zistení, že zmluva účastníkov o poskytnutí spotrebiteľského úveru z pohľadu náležitostí, ktoré má obsahovať podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z., neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia ako náležitosť zmluvy podľa § 4 ods. 2 písm. i) cit. zákona. Zmluva obsahuje len údaj o počte splátok - 30, výšku splátky 91,28 Eur a to, že splátka má byť uhradená do 24. dňa v mesiaci. Z toho ale potom nie je zrejmé aká časť splátky je určená na splátku istiny, aká časť na splátku úroku, prípadne aká časť pripadá na splátku poplatkov. Tieto údaje neobsahujú ani zmluvné dojednania navrhovateľa, ktoré patria k zmluve a žiadny splátkový kalendár navrhovateľ nepredložil. Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a jeho ochrana) potom zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i) z. č. 258/2001 Z.z., ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie výšky splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (u každej takejto čiastkovej položky), čo je práve dôkazom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa (ktorý by takto nemal byť pri rozhodovaní sa, či zmluvu uzavrie, zavádzaný ani problematickým údajom o úrokoch, z ktorého nebude schopný vyvodiť, aké bude skutočné navýšenie sumy reálne mu poskytnutej a teda i celková cena, za ktorú si požičiava a ktorú takto bude povinný veriteľovi vrátiť).

Zmluva ďalej neobsahovala ani konečnú splatnosť úveru ako náležitosť zmluvy podľa § 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 258/2001 Z.z. (správne malo byť uvedené písm. g) cit. zák. ust. - poznámka odvolacieho súdu) Konečná splatnosť (konkrétny dátum splatnosti poslednej splátky) v zmluve nie je uvedená a bez pochybností sa nedá ani určiť odkazom na dohodnutý termín splatnosti jednotlivých splátok. Odporca mal podľa zmluvy zaplatiť 30 splátok, pričom začiatok splácania nebol v zmluve jednoznačne určený, z toho potom súd vyvodil, že konečná splatnosť úveru nie je v spotrebiteľskej zmluve určená jasne a zrozumiteľne, čo má za dôsledok, že nie je určená konečná splatnosť úveru. Dátum poslednej splátky dňa 24.5.2012 obsahovalo len Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 29.10.2009, čo však nemožno považovať za zmluvu o úvere. Vzhľadom na tieto chýbajúce náležitosti zmluvy súd považoval zmluvu o spotrebiteľskom úvere za platnú, ak však neobsahuje uvedené náležitosti poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd mal v predmetnej veci preukázané, že odporcovi bol poskytnutý úver v celkovej výške 2 233,12 Eur, ktorý je bezúročný a bez poplatkov. Z výpisu z karty klienta mal súd preukázané, že ku dňu 18.2.2013 odporca uhradil sumu 3 072,62 Eur a z potvrdenia od zamestnávateľa odporcu mal súd preukázané, že odporcovi boli vykonané zrážky zo mzdy vo výške 3 525,34 Eur. Súd preto vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti návrh navrhovateľa zamietol, keďže odporca svoj dlh splatil, a teda nie je navrhovateľovi nič dlžný.

Súd nepriznal navrhovateľovi úrok z omeškania, ktorý navrhovateľ žiadal od 1.4.2013, nakoľko z karty klienta mal súd preukázané, že odporca svoj dlh uhradil a to ešte pred dátumom 1.4.2013. Z toho dôvodu sa odporca nedostal do omeškania a súd návrh v časti v úroku z omeškania ako nedôvodný zamietol.

Súd rozhodol o trovách konania s použitím ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. avšak odporcovi, ktorý bol v konaní úspešný náhradu trov konania nepriznal, keďže odporca si trovy neuplatnil ani nevyčísľil a ani zo spisu žiadne trovy odporcu nevyplývajú.

Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podal prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie navrhovateľ, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa. Odvolateľ si zároveň uplatnil a vyčísľil náhradu trov odvolacieho konania v sume 83,34 Eur. Ako odvolacie dôvody označil dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) a h) O.s.p., podľa § 205 ods. 2 písm. c), d) a f) O.s.p. Argumentoval tým, že závery súdu o tom, že zmluva o revolvingovom úvere účastníkov neobsahuje termíny splátok, istiny, ako aj údaj o výške úrokov a iných poplatkov nie sú správne a nezodpovedajú jej obsahu. Argument súdu o rozpisovaní splátky je nesprávnym, nakoľko nevychádzajú zo správnej interpretácie a následne ani aplikácie príslušnej právne normy, ani zo správne zisteného skutkového stavu. Náležitosť zmluvy podľa ust. § 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 258/2001 Z.z. bola zavedená zák. č. 568/2007 Z.z. Podľa dôvodovej správy k danému zákonu cieľom novely zákona je najmä zvyšovanie informovanosti spotrebiteľa, preto by bolo v rozpore s takto vyjadreným úmyslom zákonodarcu informovať spotrebiteľa, aby sa rozpisovaním jednotlivých položiek stával pre spotrebiteľa zmluvný vzťah neprehľadným, resp. uvádzanie niektorých údajov by bolo zbytočné. Informovanie a účely rozpisovania počtu, výšky a termínov splatnosti jednotlivých záväzkov (istina, úroky, iné poplatky) je teda spojené s otázkou plnenia (splnenia) záväzku. Ak záväzky spotrebiteľa zo zmluvy sú uhrádzané jednou splátkou, potom spotrebiteľ je informovaný koľko splátok, v akej výške a v akých termínoch má uhradiť. Jedine v prípade, kedy sa istina a úroky uhrádzajú samostatne (teda v iných termínoch splatnosti, s iným počtom splátok) by také rozlišovanie a samostatné rozpisovanie význam malo z hľadiska spomenutej informovanosti spotrebiteľa a to práve s ohľadom a okamih splnenia záväzkov, informovať o tom, kedy má splátky jednotlivých nárokov veriteľa podľa zmluvy plniť, v akých termínoch a v akej výške a v akom počte. Teda zmysel ust. § 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 258/2001 Z.z. sa uplatní len vtedy, ak počet splátok alebo termíny splatnosti istiny, úrokov a iných poplatkov je rozdielny. Vzhľadom na to je potom záver súdu nedôvodný a aplikácia zák. č. 258/2001 Z.z. je založená na jeho nesprávnom výklade. Odvolateľ ďalej namietal záver súdu, kedy zmluva nemá obsahovať údaj o konečnej splatnosti úveru. Zmluva o revolvingovom úvere je uzavretá na dobu neurčitú, kedy jej predmetom je poskytnutie úveru a za dohodnutých podmienok poskytnutia revolvingu. Táto skutočnosť z hľadiska racionálneho výkladu zákona znamená, že konečnú splatnosť úveru je vždy možné určiť s ohľadom - pre úver (revolving). Konečná splatnosť úveru vyjadruje informáciu, kedy má byť úver - za predpokladu dodržiavania zmluvy dôjde k zániku záväzku. Aj v čl. 4 ods. 4.6 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere sa uvádza, že úver je po každom revolvingu splatný podľa nového splátkového kalendára, s ktorým bude dlžník oboznámený. Deň splatnosti poslednej

splátky úveru resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Aj bez uvedenia uvedeného a len s uvedením dátumu splatnosti poslednej splátky je každému priemernému spotrebiteľovi zrejmé, aký je deň konečnej splatnosti. Aj v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi sa uvádza dátum splatnosti poslednej splátky.

Odporca odvolací návrh nepodal, k doručenému odvolaniu navrhovateľa sa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. a), c), d) a f) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania - teda v zamietajúcej časti a v časti o náhrade trov konania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p.) a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň ako sa vyvesil na úradnej tabuli (§ 21 ods. 2 vyhl. č. 543/2005 Z.z.) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 219 O.s.p.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania navrhovateľa bolo posúdiť, či prvostupňový súd rozhodol vo veci správne, ak žalobu zamietol z toho dôvodu, že predmetný úver pre chýbajúce náležitosti úverovej zmluvy považoval za bezúročný a bez poplatkov a to s poukazom na odvolacie argumenty uplatnené odvolateľom.

Navrhovateľ namietal, že prvostupňový súd vec nesprávne právne posúdil v dôsledku nesprávnej aplikácie ust. § 4 ods. 2 písm. i) Zákona o spotrebiteľských úveroch podľa ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom podľa ods. 3 citovaného ustanovenia ak zmluva okrem iných i túto náležitosť neobsahuje, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov s tým, že pre predmetnú zmluvu takéto rozpisovanie nebolo povinným, pretože ak záväzky spotrebiteľa zo zmluvy sú uhrádzané jednou splátkou, potom spotrebiteľ je informovaný koľko splátok, a akej výške a v akých termínoch má uhradiť. Ak sa potom jednou splátkou uhrádza aj istina a úrok, potom záväzok je splnený pripísaním sumy úhrady na účet veriteľa. Zmysel ust. § 4 ods. 2 písm. i) sa uplatní len vtedy, ak počet splátok alebo termíny splatnosti istiny, úrokov a iných poplatkov je rozdielny, čo však nie je daný prípad. Odvolací súd sa s týmto názorom odvolateľa nezhodol.

Interpretácia, resp. výklad právnej normy je nevyhnutnou súčasťou tak právnej teórie, ako aj právnej praxe. Právny výklad je integrálnou súčasťou procesu aplikácie práva, čo sa najzreteľnejšie prejavuje v súdnej aplikácii práva. Úlohou výkladu je konkretizácia zákona v danom prípade, teda úloha aplikácie práva. Predstavuje predovšetkým proces objasňovania zmyslu, obsahu a významu textov prameňov práva ako nosičov právnych pravidiel. Cieľom interpretácie právnych noriem je zisťovať a objasňovať ich obsah, často aj nad rámec gramatického výkladu. Nemožno lípnúť na formalistickom výklade bez prihliadnutia na právne princípy, ktoré sú výrazom hodnôt. Samotný výklad v niektorých prípadoch značne presahuje rozsah textu prameňov práva a je výsledkom právnikreatívnej činnosti sudcov. Právny výklad je racionálna činnosť, ktorá dáva zmysel právnemu textu, pričom požiadavka racionality je kľúčová. Teleologický výklad právnej normy postihuje zmysel resp. cieľ právnej normy v súvislosti s najvšeobecnejšími podmienkami, v ktorých sa má norma realizovať. Ide o hľadanie účelu zákonného ustanovenia a to v kontexte spoločenských podmienok v okamžiku interpretácie. Pre výklad právneho predpisu je rozhodujúca v ňom vyjadrená vôľa zákonodarcu, ktorú možno objektivizovať tak, ako to vyplýva zo znenia zákonného ustanovenia a významových súvislostí, do ktorých je zaradené. Sudca sa pritom nemusí zastaviť u doslovného znenia normy. Viazanosť zákonom neznamená viazanosť písmenami spolu s nutnosťou doslovného výkladu, ale väzbu na zmysel a účel zákona.

Je nesporné, že citované ustanovenie § 4 ods. 2 písm. i) v spojení s ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch má za účel - cieľ ochranu spotrebiteľa tak, aby dodávateľ bol povinný spotrebiteľovi ešte pred uzavretím zmluvy, resp. priamo v nej poskytnúť prehľadne všetky relevantné údaje na základe ktorých sa spotrebiteľ môže rozhodnúť, či zmluvu o úvere uzavrie alebo nie. Spotrebiteľ musí byť pred uzavretím zmluvy o úvere dôkladne informovaný. Na to, aby sa spotrebiteľ mohol rozhodnúť na základe úplnej znalosti veci, musia sa mu pred uzavretím zmluvy o úvere poskytnúť primerané informácie o podmienkach a nákladoch spojených s úverom a o jeho povinnostiach, ktoré spotrebiteľ môže zväziť. Aby bolo zabezpečené, že spotrebiteľ bude mať vždy dostatok relevantných informácií pre svoje rozhodnutie, zákonodarca v § 4 citovaného zákona vymenúva zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V rámci nich vymenúva tie, ktorých neuvedenie v písomnej zmluve má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, čo predstavuje určitý postih - sankciu pre dodávateľa, ktorý zákonom predpísané náležitosti v zmluve neuvedie. Cieľom zákonodarcu pod hrozbou uvedeného následku teda bolo donútiť dodávateľov - veriteľov, aby stanovené náležitosti - údaje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzali a zároveň dodržiavali písomnú formu zmluvy.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd zhodne s prvostupňovým sa nemohol stotožniť s názorom odvolateľa, že cit. ust. § 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch sa uplatní len vtedy, ak počet splátok alebo termíny splatnosti istiny, úrokov a iných poplatkov je rozdielny, práve naopak, za účelom zabezpečenia dostatku čo najširších informácií pre spotrebiteľa zákonodarca s poukazom i na gramatické znenie citovaného ustanovenia výslovne vyžaduje, aby každá zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala výšku, počet a termíny splátok ako istiny, tak úrokov, tak aj iných poplatkov. Účelom zákonodarcu bolo dosiahnuť, aby dodávateľ bol povinný oboznámiť spotrebiteľa so všetkými relevantnými údajmi potrebnými pre zváženie úveru. Rozhodne nepostačuje a nie je v súlade s citovaným znením zákona a ani s účelom sledovaným zákonodarcom, aby sa táto povinnosť vzťahovala len na úvery s odlišnou splatnosťou a počtom splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Ak by tak malo byť, zákonodarca by to určite v právnej norme uviedol výslovne, čo sa nestalo.

Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd zhodne s prvostupňovým je toho názoru, že § 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je potrebné vykladať tak, že každá zmluva musí obsahovať presné číselné vymedzenie výšky, počtu a termínov splátok osobitne istiny, tak úrokov, tak aj iných poplatkov, pričom absencia už len jednej z týchto náležitostí spôsobuje, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na zásadu hospodárnosti občianskeho súdneho konania bolo už potom nadbytočným zaoberať sa, či v predmetnej zmluve absentujú i ďalšie náležitosti podľa citovaných ustanovení, čo by taktiež spôsobilo bezúročnosť a bezpoplatkovosť daného úveru. Nakoľko podľa zistení súdu prvého stupňa odporca už poskytnutú istinu úveru navrhovateľovi zaplatil, čo v konaní sporné nebolo, súd potom správne uplatnenú pohľadávku preskúmaným rozsudkom navrhovateľovi a jeho návrh ako nedôvodný zamietol; nadväzne úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, avšak len preto, že si ich náhradu návrhom neuplatnil.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odôvodňujúcu zamietnutie návrhu, potom odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vo výrokoch vecne správny, s použitím ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

V odvolacom konaní plne úspešnému odporcovi vzniklo podľa § 142 ods. 1 v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému navrhovateľovi. Keďže ale odporca si náhradu trov odvolacieho konania návrhom v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.